

Балканскитѣ земи презъ времето отъ края на II в. сл. Хр. до срѣдата на VII в.¹¹⁴). Важенъ приносъ е сжщо неговото изследване за „Южнитѣ славяни и Византия въ X вѣкъ“¹¹⁵). Много въпроси тукъ сж освѣтлени по новъ начинъ. Въ нѣкои отношения трудоветѣ на М. Дриновъ не сж загубили своето значение и до днесъ.

Появата на К. Иречековата *История на Българитѣ*¹¹⁶) представя едно важно събитие въ развоя на новата българска историография. Чехскиятъ ученъ даде едно общо изложение на цѣлата българска история възъ основа на критично проучване на изворитѣ. По-сетнешнитѣ издирвания сж открили много нови исторически материали, и все пакъ творбата на К. Иречека запазва своето значение. Тя може да бжде окачествена като първото научно цѣлостно изложение на българската история, и още задълго ще оказва незабвними услуги на изследвачитѣ.

Особено значение въ развоя на нашата историография презъ последнитѣ 50 години заема научната и дейность на проф. В. Н. Златарски (1866-1935)¹¹⁷). Неговата любима областъ бѣ срѣдновѣковната българска история, макаръ че не малкъ брой отъ трудоветѣ му засѣгатъ и по-новата история. Основното съчинение на Златарски е неговата *История на Българската държава презъ срѣднитѣ вѣкове*¹¹⁸), която той не можѣ да довърши. Най-ценни сж приноситѣ на

¹¹⁴) Съчинения, I, 183 сл. и passim.

¹¹⁵) *Южные славяне и Византия въ X вѣкѣ* (въ: Съчинения, I, 365—520).

¹¹⁶) К. Jireček, *Geschichte der Bulgaren* (Prag 1876); отъ нея съществува единъ руски преводъ, подъ редакцията на Ф. К. Бруна и В. Н. Палаузова (Одесса 1878), и единъ български преводъ, издаденъ въ Търново презъ 1886 год., и другъ преводъ, подъ редакцията на В. Н. Златарски. Въ свръзка съ Иречековото пребиваване въ България вж. сжщо К. Иречекъ, *Български дневникъ 1879—1884* (преводъ на Ст. Аргировъ), т. I (Пловдив—София 1930); V—XXXII, автобиографични черти на автора; томъ II (1932). — Вж. сжщо В. Н. Златарски, *Дѣйностѣта на д-ръ К. Иречекъ въ България* (ПСп, LXVI. 1906, 1—30).

¹¹⁷) Биобиблиографски указания (до 1925 год.) вж. въ *Сборникъ въ честъ на В. Н. Златарски* (София 1925), V—XIV. — АлмСофУн, 56—66. — Проф. П. Никовъ въ ИзвИДво, XIV—XV. 1937, 1—27.

¹¹⁸) Първиятъ дѣлъ отъ първия томъ излѣзе презъ 1918 год. (in-8°, 485); засѣга времето отъ основаването на българската държава до срѣдата на IX в.: *Епоха на хунно-българскою надмощие. Епоха на славянизацията на българската държава (679—852)*; накрая (353—468) сж дадени 18 притурки и библиография. Вториятъ дѣлъ